

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1127/2024
04.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Предрага Цветиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.223/23 од 12.12.2023. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 бр.56/24 од 04.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 04. септембра 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Цветиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.223/23 од 12.12.2023. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 бр.56/24 од 04.03.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К бр.223/23 од 12.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за која дела су му утврђене новчане казне у износима од по 40.000,00 динара, након чега је окривљени применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 80.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, што ако не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће се сваких 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени АА обавезан је да приватним тужиоцима надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 237.710,00 динара, у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а да Основном суду у Лозници на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 бр.56/24 од 04.03.2024. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА - адвоката Предрага Цветиновића, пресуда Основног суда у Лозници К бр.223/23 од 12.12.2023. године преиначена је само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљени АА обавезан да приватним тужиоцима ББ и ВВ надокнади трошкове кривичног поступка у укупној висини од 228.710,00 динара у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, док је жалба браниоца у осталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Предраг Цветиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, с тим што из образложења захтева произилази да указује и на повреду закона из члана 65. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде или само пресуду Вишег суда у Шапцу Кж1 бр.56/24 од 04.03.2024. године, и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је првостепеном пресудом повређен објективни идентитет оптужбе, обзиром да су у чињенични опис радњи кривичних дела за које је окривљени оглашен криви унете чињенице које не садржи оптужни акт. С тим у вези, у захтеву се истиче да у приватној кривичној тужби није наведено место и време извршења предметних кривичних дела, већ је наведено да је до извршења кривичног дела дошло у предмету Основног суда у Лозници П 33/2023 на рочишту одржаном дана 18.04.2023. године, а да је у првостепеној пресуди наведено да је место извршења Лозница, док је у погледу времена извршења кривичног дела у односу на приватног тужиоца ВВ у прецизираној приватној тужби наведено да је приватни тужилац од ББ сазнао за инкриминисане речи три дана након одржаног рочишта за главну расправу, док је суд у првостепеној пресуди навео да је време извршења овог кривичног дела „неутврђени дан у временском периоду од 18.04.2023. године до 15.05.2023. године“, на који начин је првостепени суд у диспозитив пресуде унео чињенице које приватна тужба не садржи и на овај начин учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, постоји само уколико је правноснажном пресудом оптужба прекорачена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Дакле, између оптужног акта и пресуде мора постојати субјективни и објективни идентитет дела. При томе, суд је овлашћен да, у складу са резултатима доказног поступка и утврђеним чињеничним стањем, изврши измене чињеничног описа дела у односу на елементе као што су време, место или средство извршења кривичног дела, с обзиром да су ово чињенице које служе за ближе одређивање дела. Стога се оптужба не сматра прекораченом, уколико суд у пресуди наведе тачно место и време извршења дела, не излазећи у битном из чињеничног основа оптужбе.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је првостепени суд у побијаној пресуди, не мењајући субјективни и објективни идентитет оптужног акта, само навео да се место извршења предметних кривичних дела налази у Лозници, те да је на основу чињеничног стања утврђеног на главном претресу навео и да је приватни тужилац ВВ за инкриминисане речи сазнао од приватног тужиоца ББ неутврђеног дана, у временском периоду од 18.04.2023. године до 15.05.2023. године, а у ком смислу су дозвољене измене оптужног акта у погледу чињеничног описа дела, то по оцени овога суда правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да у осталом делу бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду одредаба члана 65. став 2. ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић